

Redactare: Martin Zick
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Corectură: Mihaela Pogonici
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RYDER, CHLOE

Printesele din Ponilandia : aventura uniconului / Chloe Ryder ; trad. din lb. engleză de Mihaela Pogonici. - Pitești : Paralela 45, 2018
ISBN 978-973-47-2634-9
I. Pogonici, Mihaela (trad.)
821.111

PRINCESS PONIES series
A Unicorn Adventure
Chloe Ryder

Text copyright © Awesome Media and Entertainment Ltd 2013
Illustrations copyright © Jennifer Miles 2013

This translation of *A Unicorn Adventure* is published by Paralela 45 Publishing House by arrangement with Bloomsbury Publishing Plc.

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumirile ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro

Printesele din Ponilandia

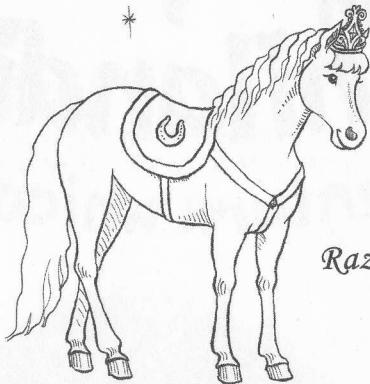
Aventura unicornului

CHLOE RYDER

Traducere din limba engleză de
Mihaela Pogonici

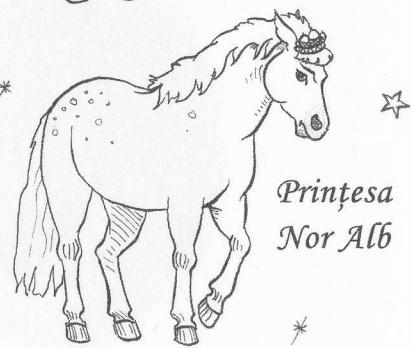
Familia regală

Regina
Rază-de-Lună

Prințesa
Cristal

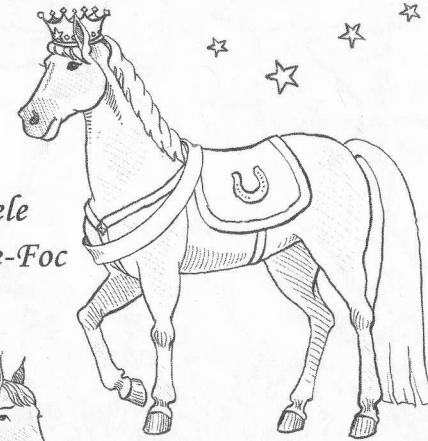
Prințesa
Nor Alb

Prințesa
Praf-de-Stele

Prințesa

a poneilor

Regele
Stea-de-Foc

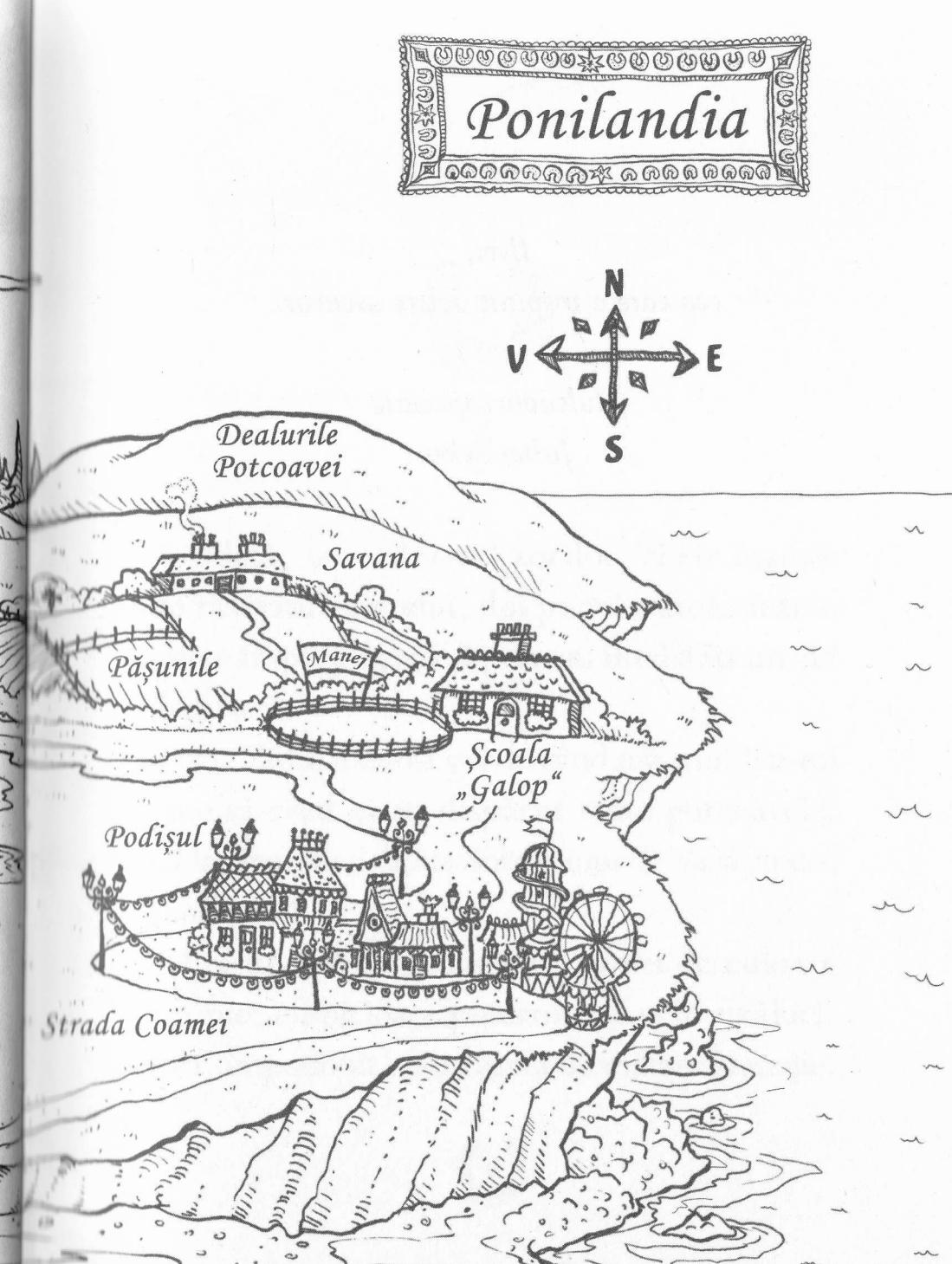
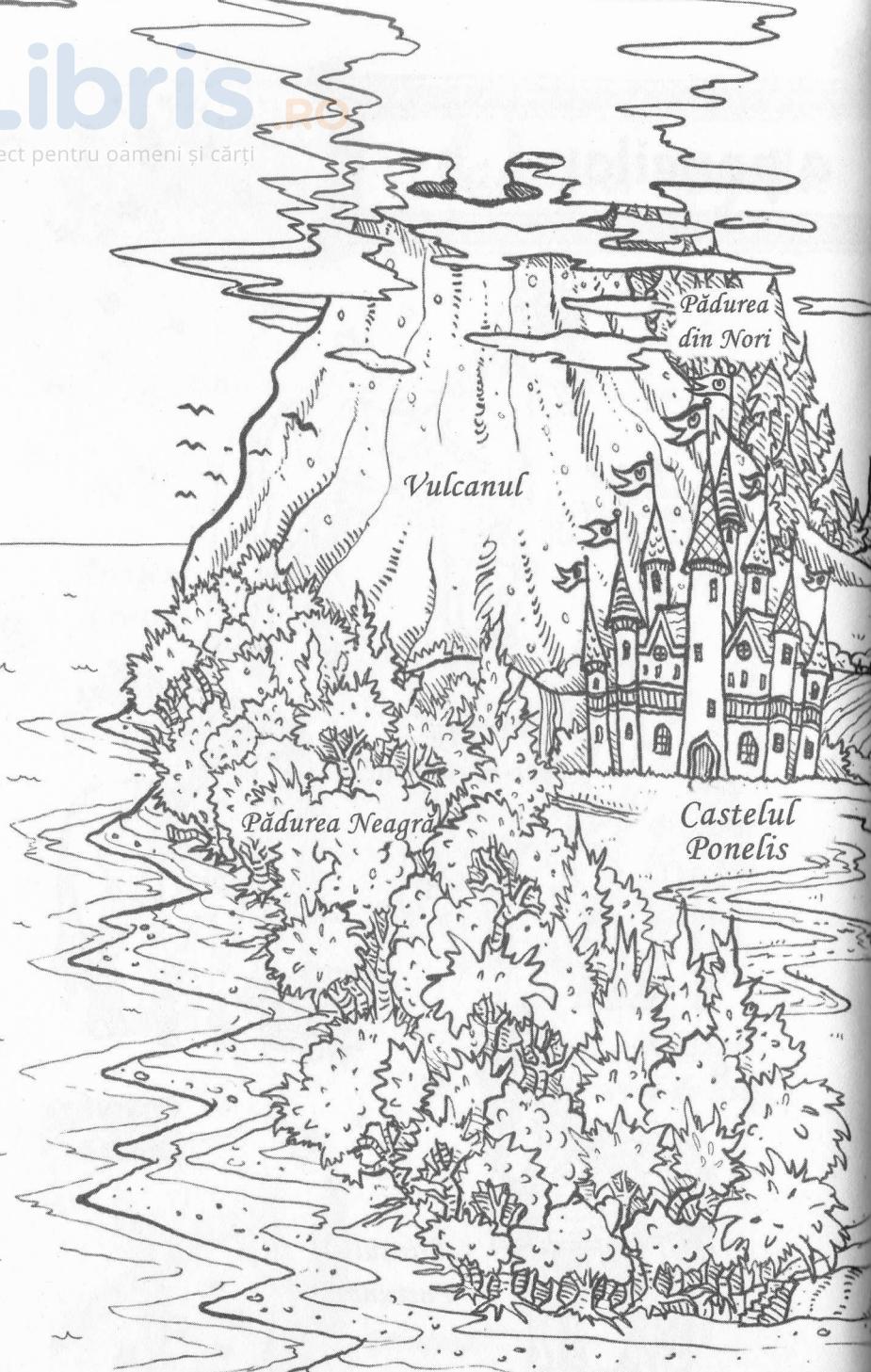
Prințul
Iute-ca-Vântul

Prințul
Cometă

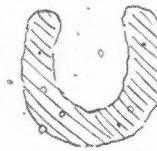

Prințul
Furtună

*Ilyei,
cea care a inspirat aceste aventuri*

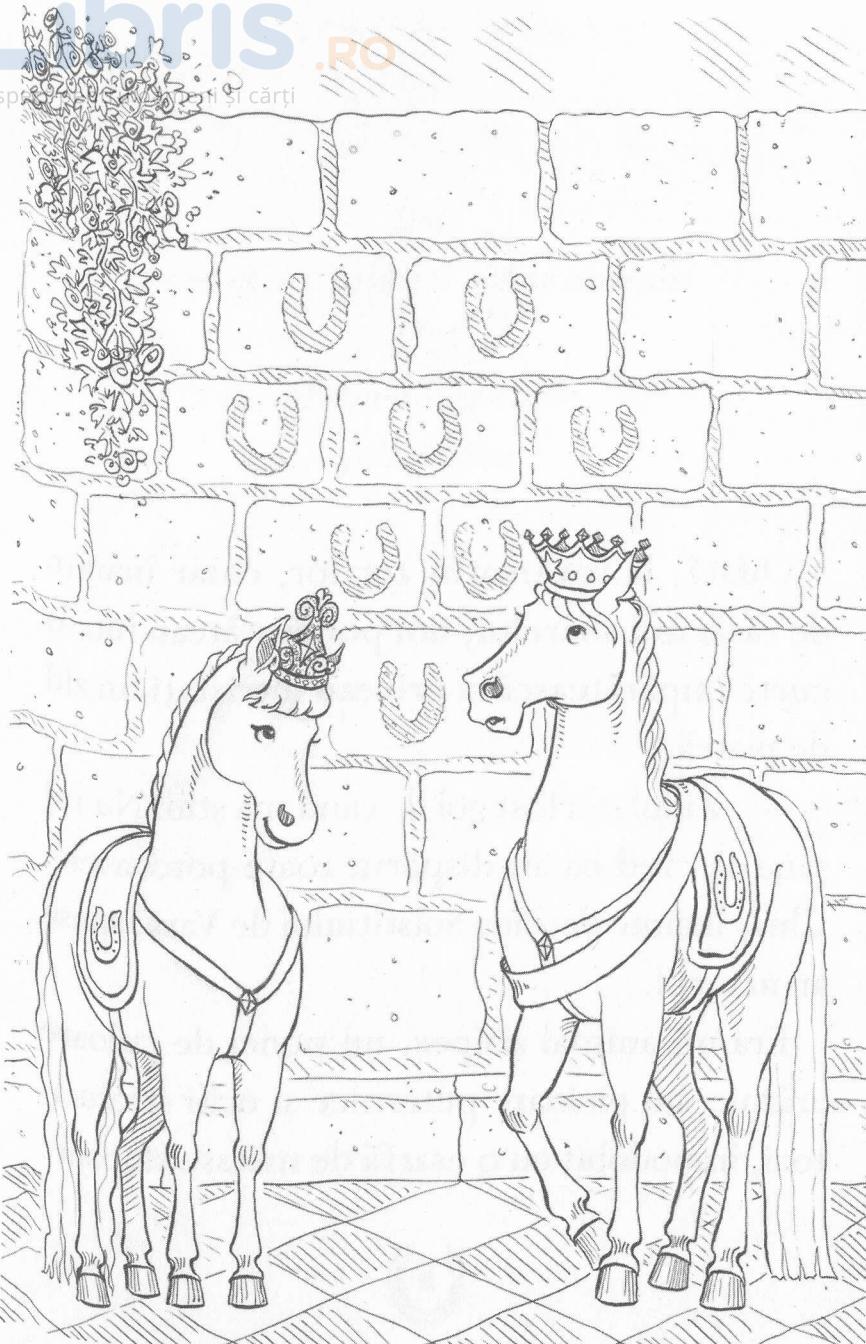
*Multumiri speciale
Juliei Sykes*

Odată, la revărsatul zorilor, chiar înainte de răsăritura soarelui, doi ponei stăteau într-o curte împărătească și priveau întristăți un zid de piatră.

— Zidul n-a fost gol de când mă știu. Nu-mi vine să cred că au dispărut toate potcoavele. Chiar înainte de Ziua Solstițiului de Vară, spuse armăsarul.

Era un animal chipes, un ponei de culoare arămie, cu picioare puternice și ochi strălucitori, împodobit cu o eșarfă de mătase stacojie.

★ Aventura unicornului ★

Iapa era din rasa palomino, delicată, dar maiestuoasă. Avea robă aurie și coadă de un alb immaculat, care se revărsa ca o cascadă. Necheză ușor:

— Și avem atât de puțin timp la dispoziție ca să le găsim.

Poneii priveau cu amărăciune cum întunericul se destramă și răsare soarele. Iar când prima rază poposi în curtea împăratăescă, zidul se lumină și ieșiră la iveală urmele rămase acolo unde atârnaseră, până nu de mult, potcoavele de aur.

— Ziua Solstițiului de Vară este cea mai lungă din an, spuse încet armăsarul. E momentul în care potcoavele noastre străvechi își refac energia magică. Dacă nu dăm de urma lor în opt zile, atunci, în amurgul celei de-a opta zile, magia lor seacă și frumoasa noastră insulă o să piară.

Oftă adânc și-si frecă ușor fruntea de fruntea reginei lui.

— Numai un miracol ne mai poate salva, mai spuse el.

Regina își plecă gâtul cu eleganță și diamantele de pe coroana ei sclipiră în lumina zorilor.

— Nu-ți pierde speranța, spuse ea bland.
Presimt că miracolul e aproape.

Capitolul 1

Pippa se trezi cu razele calde ale soarelui pe obrajii și cu sunete melorioase în urechi. Muzica îi amintea de sora ei mai mare, Miranda, care obișnuia să cânte dimineața la trezire. Dar ea cânta fals, nu ca vocile frumoase pe care le au-zea. Se dădu jos din pat:

— Praf-de-Stele, te-ai trezit?

Plapuma de puf a prințesei ponei era răvă-șită, ca și cum sărise din pat în mare grabă.

O cuprinse un val de tristețe în timp ce se uita la camera goală. Oricât de enervantă era Miranda, îi era dor de ea. Și de mama, și de fratele ei mai mic, Jack. Oare și lor le era dor de ea?

Trecuseră patru zile de când Pippa plecase în vacanță. Doi căluți-de-mare apăruseră ca prin farmec și o luaseră cu ei în Ponilandia, o insulă cu ponei vorbitori. Aflase cu această ocazie că Ponilandia era într-un mare pericol. Cele opt potcoave care țineau insula în viață fuseseră furate de pe Zidul Șoaptelor, un zid străvechi din curtea castelului Ponelis. Dacă potcoavele nu erau găsite până în Ziua Solstițiului de Vară, soarele nu putea reînnoi energia lor magică și Ponilandia pierdea. Spre marea ei surpriză, fetei îi fusese încredințată greaua misiunea de a găsi potcoavele. Misiune pe care și-o îndeplinise cu

☆ Aventura unicornului ☆

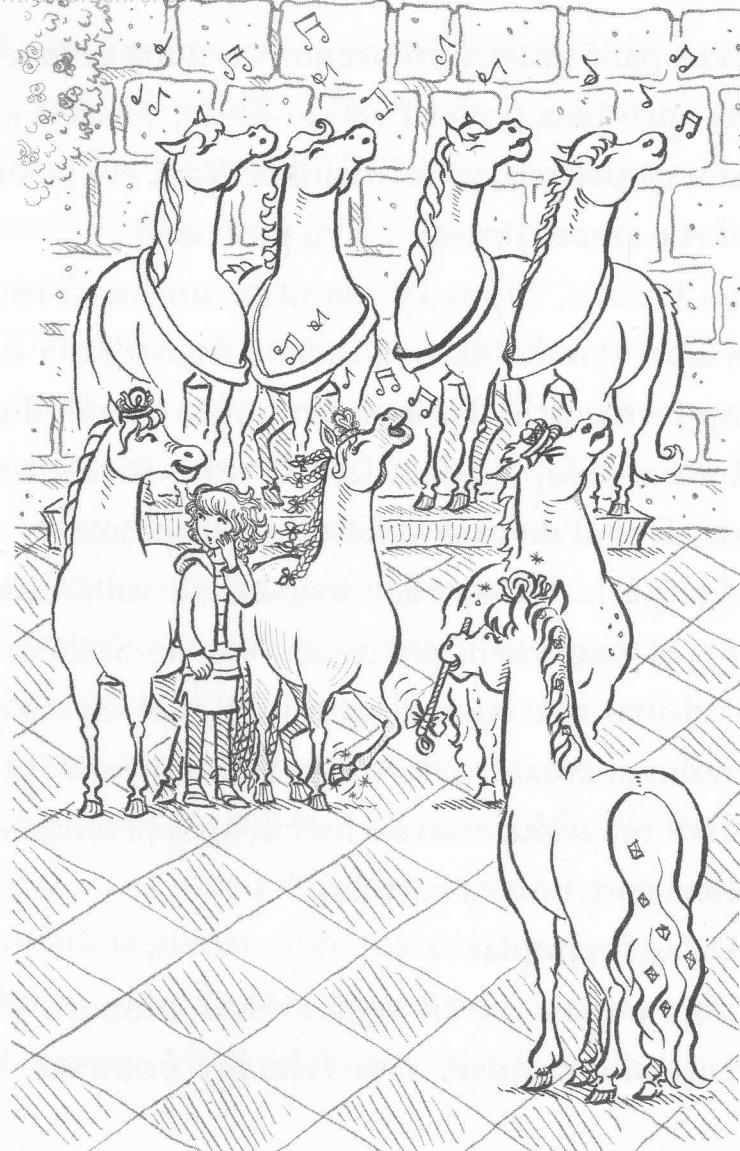
succes până atunci: împreună cu noua ei prietenă, printesa ponei Praf-de-Stele, reușise să găsească patru, dar Solstițiul de Vară era peste trei zile și mai lipseau patru potcoave.

La trezire, Pippa își amintise un lucru important: Ponilandia era închisă într-o bulă de timp fermecată. Timpul din lumea oamenilor stătea pe loc, aşadar, familia ei nu-i simtea lipsa. Dorul de casă al fetiței se risipi iute.

Alergă la fereastră, curioasă să vadă cine cântă. Dormitorul printesei Praf-de-Stele era în cel mai mic turn al castelului, cel cu steag rozaliu, și avea o vedere superbă. Pippa scrută întinderea stălucitoare a mării, apoi privirea ei coborî spre curtea castelului.

Ce se întâmplă?

Toți poneii curții regale erau adunați, cu prinți și printese. Eșarfele lor colorate și

★ Aventura unicornului ★

coronițele cu nestemate sclipeau în soarele dimineții. Cristal, sora mai mare și mai autoritară a prințesei Praf-de-Stele, dirija corul cu o cravașă. Muzica o făcea pe Pippa să danseze. La sosirea în Ponilandia fusese timidă, dar încet-încet ajunsese să se simtă ca acasă și abia aștepta să li se alăture.

Se îmbrăcă repede cu hainele noi pe care le găsise pe spătarul scaunului: o fustă de blugi, un tricou cu dungi, ciorapi și un hanorac imprimat cu potcoave, apoi coborî zburând rampa spiralată a turnului.

Își făcu loc printre poneii din curte și ajunse până în față. Toți îi zâmbeau și o lăsau să treacă.

Lângă prințesa Praf-de-Stele cânta prințesa Miere. Bătea ritmul cu copita ei de un roz strălucitor și era foarte drăguță, cu o robă căpșunie. Doar că nu putea atinge notele înalte și

vocea ei scârțâia, făcând-o pe Praf-de-Stele să râdă amuzată:

— Cântă ca o ușă ruginită de grajd!

Miere își lăsa capul în jos rușinată.

Pippa se strecură între ele:

— Bună dimineața, prințeselor. Ce se întâmplă?

— Repetăm pentru Concertul Regal. Se ține în fiecare an, de Ziua Solstițiului de Vară. E un omagiu adus țării noastre Ponilandia și potcoavelor fermecate. Iar Miere o să fie dată afară din cor dacă mai cântă fals, spuse Praf-de-Stele și o înghiointi drăgăstos pe sora ei mai mare.

Dar ochii căprui ai prințesei se umplură de lacrimi:

— Ce rea ești!

Trecu ca o vijelie pe lângă Pippa și ieși tropăind din curtea palatului.

— N-o să se mai țină niciun concert dacă nu găsim potcoavele. Si înainte să plecăm în căutarea lor, trebuie să-ți ceri iertare de la Miere, ai jignit-o.

— Dar nu vorbeam serios! N-am vrut să supăr.

Își aminti ceva și spuse îngrijorată:

— Ah, am uitat cât de mult își dorește să interpreze soloul.

Și împreună cu Pippa se furișă afară din curtea regală.

După ce ajunseră la poarta castelului, Praf-de-Stele necheză:

— Sari pe spinarea mea!

Pippa se săltă pe spatele alb al prințesei și plecară împreună să o caute pe Miere.

Pe când treceau peste podul mobil, fetița strigă:

- Uite-o!
- Se duce pe Pășuni!

Porniră. Pippa se aplecă în față ca un jocheu de curse și își îngropă degetele în coama poneiului. Printesa galopa atât de repede, că vântul năvălea pe chipul fetei, făcând-o să lăcrimeze, și-i flutura părul cărlionțat.

Miere nu se opri pe Pășuni, ci galopă mai departe, spre Savană.

- Unde se duce? întrebă Pippa.
- Nu știu. A luat-o pe drumul spre Pădurea din Nori, dar n-are cum să se ducă acolo...
- De ce?

Vocea lui Praf-de-Stele tremură puțin:

- Pentru că e bântuită.

Pippa se prinse și mai bine de coama printesei. Știa că, dacă Miere intra în pădurea bântuită, erau nevoie să o urmeze.

- Mai repede!
 - Praf-de-Stele țășni ca o săgeată.
 - Miere, așteaptă! Praf-de-Stele vrea să-ți spună ceva!
- Goana continuă și o prinseră din urmă abia când se apropiau de marginea Pădurii din Nori.
- Iartă-mă, spuse Praf-de-Stele cu răsuflarea tăiată. N-am vrut să te jignesc.

